

Det var Levanger Landsogns Skiløberforening som ble stiftet i 1888. Navnet ble først forandret til Frol skilag og senere til Frol idrettslag. I 1946 ble det sammenslutning mellom A.I.L. Fram og Frol idrettslag.

Lagets stiftere var Knut Munkeby, Paul Okkenhaug og Henrik Vinje. Munkeby og Okkenhaug hadde militær utdannelse og fikk gjennom hæren rike impulser og stor interesse for skiløping. Begge - men mest Munkeby - var i flere år en av de ledende innen Skiløberforeningen, mens Okkenhaug i mange år var en interessert og dyktig skidommer. Som aktiv deltok han i et av Husebyrennene ved Oslo.

Fra pionérårene må også nevnes: F.M. Anzjøn, G. Berg, Hans Holberg, Nils Heierås og Johannes Slaatsve.

Som navnet viser, var det i den første tiden særlig skisporten som ble drevet, og Frol har fostret mange gode skiløpere gjennom tidene.

Allerede i stiftelsesåret ble det arrangert skirenn. Det var et langrenn med hopping underveis (såkalt hinderhopp), hvor Gustav Vardehaug og Olaf Aasenhus ble de beste. Henrik Holman var også en uforferdet skiløper fra de første årene. Senere hevdet Kristian Lian, Olaf Kongshaug og Henrik Kolberg seg bra i renn innen bygda og nærmeste distrikter. Lian vant bl.a. yngste klasse i et landsrenn i Levanger i 1891. Kongepokalen, satt opp av Kong Oscar II. ble vunnet i kombinert renn av Ole Trana, Steinkjer Skiklubb i kamp med Tronheims gode kombinert-løper Gustav Bye.

I 1894 dro ni skiløpere fra laget, og én fra Steinkjer på en skiferd som det gikk gjetord om i mange år. I fem dager var de underveis fra Frol over Meråker, Storlien og rundt i grensefjellene på svensk side og tilbake til den gamle mellomriksveien og ned gjennom Verdalen. De hadde mat med seg for hele turen og overnattet i fjellstuer og på setrer. På fjellet fikk de snøstorm, men de klarte alle strabaser fint. Dette var en flott skiløperprestasjon, ikke minst når en tar utstyret i betraktning. Alle skiløpere i distriktet på den tiden brukte én stav og spanskrør- eller langrennsbindinger. Disse var med på turen: Per Følling, Kristian og Per Lian. Paul Okkenhaug, Sigurd Nordenborg, P.A. Røstad, Søren og Marius Vold, Richard Bækenget og typograf Rosenvinge fra Steinkjer.

Etter hundreårsskiftet var det i noen år brødrene Johannes og John Slaatsve, Jon Friberg og John Svegaard som hevdet seg best i langrennene. Fra 1906 og til "Lian-perioden" var Sverre Anzjøn, Ole O. Kløvjan, Tormod og Erling Okkenhaug, Olav Munkeby, Ole J. Kløvjan, Normann og Fridtjof Aasenhush, og Kristian Hammer de fremste. Disse deltok i langrenn, hopp og kombinertrenn. Tormod Okkenhaug var i en rekke år styremedlem og formann og er fortsatt med både som dommer og tillitsmann. Han er i dag æresmedlem i Frol idrettslag.

Fra 1917 og utover viste Lian-brødrene sin styrke i langrennsportet. Først var det Monrad som hadde mange fine plasseringer i Gråkallrenn og Holmenkollen. Senere ble det trioene Didrik, Alv og Monrad som sammen med henholdsvis Olav Kjellbotn og Alf Letnes vant Generalstabens vandrepokal til beste 3-manns-lag fra kretsene i Hovedlandsrennet i 1924 og 1925. I 1927 var det Kjellbotn, Didrik og Alv Lian som vant pokalen, og i 1929 Martin Lundemo, Alv og Didrik Lian. Etter disse kom Olav Lian som gjorde seg sterkt gjeldende på hjemlige trakter før han flyttet til Trondheim og ble en av landets aller beste kombinert-løpere. Tormod og Georg Lian var også bra skiløpere.

For å markere Lian-guttenes besværligheter for å komme til og fra skikonkurranser kan en fortelle at de ofte måtte gå på ski over fjellet til Meråker og retur, en distanse på 14 mil. Det hendte også at de etter skirenn i Namsos gikk på ski til Frol, en strekning på 12 mil. Arnulf Vestrum var i mange år en av distriktets beste hoppere.

Rundt 1950 var Odd Langeland og Gunnar Alstad av kretsens beste langrennsløpere. De deltok bl.a. i Gråkallrenn og Norgesmesterskap med meget gode plasseringer. Per Amdahl og Rolf Thorsen er vel av de beste og mest aktive skiløpere innen laget i dag. På spinnesiden har Maren Myrvold hevdet seg meget godt.

Ellers må en vel si at rekrutteringen står noe tilbake å ønske, når det gjelder ski.

Skibakkespørsmålet har alltid vært like aktuelt i laget. Frol ligger i et nokså snøfattig strøk, og den første bakken som ble ryddet ved Munkrøstad viste seg å være dårlig skikket. Ungdomslaget Breidablikk bygde Bjørklundbakken som også idrettslaget fikk benytte. Samtidig ble det benyttet flere bakker i Ertsåsen. Den største ble bl.a. brukt til fylkesrenn. I 1937 ble Hulderåsen bygd. Den ligger opp mot fjellet og var beregnet på snøfattige vintrer. Bakkerekord 60 m.

I 1954 ble arbeidet tatt opp for å skaffe gode guttebakker, og i 1955 ble Gjeitsetbakken tatt i bruk ved kretsmesterskapet for gutter. De som i første rekke anga tonen ved bygging av bakken og klubbhytta ved bakken, var Paul Troseth og Fridtjof Ertsås. Samme året ble det også bygget en guttebakke ved Rinnan, der Erling Røstad var den drivende kraft i arbeidet.

x-x-x-x-x

F O T B A L L

Omkring 1910 vet vi at det ble sparket fotball i 3 skolekretser i Frol. Først antakelig på Segtnan, siden på Hegle skole og Rinnleiret. Ingen av disse 3 små lagene stod i noe forbund, men det ble spilt kamper innbyrdes, og disse spiltes som regel på Rinnleiret, der plassen var best.

Omkring 1916 eller 17 slo alle 3 kretsene seg sammen til ett lag, og dette ble kalt fotballklubben "Kampen", Frol. Laget ble innmeldt i fotballforbundet, og det spiltes kretskamper hvert år. "Kampen" var etter sin tid et ganske sterkt lag og ble kretsmester i kl. B i 1919. Laget som ble kretsmester, bestod fra mål til ytre venstre av: Sigurd Rokne, Olaus Langeland eller Nils Haugskott, Emil Stene, Bernhard Lilleeng, Ole J. Kløvjan, Monrad Lian, Petter Folden, Olav Høilo, Arne Kjønstad, Johs Granås og Nils Garnes.

Laget gikk bra i mange år, men interessen falt mere bort etter hvert som de eldre spillere sluttet. I 1923 og 24 ble det ikke så stor interesse lenger, og det innskrenket seg til litt sparking på Rinnleiret nu og da. Som oppmann fungerte hele tiden Arne Kjønstad. Plassen og arbeidet med den ble gjort som dugnad, og når laget skulle kjøpe drakter, ble dette utlignet, likeså reiseutgifter, fotballer m.v.. Drakter: Sorte trøyer med hvit krave, hvite bukser.

Etter at "Kampen" hadde gått inn, ble det ei tid igjen uten noe skikk på fotballen i Frol. Det ble til at ungdommen i de forskjellige kretsene i bygda begynte litt på hver sin plass igjen. Det ble således flere små lag som hadde kamper seg imellom og også kamper med utabygds lag.

Ut i 30-årene ble det opprettet fotballavdeling i Frol idrettslag. Laget hadde imidlertid ingen brukbar bane, så det sportslige nivå kunne jo ikke bli så høyt.

I 1946 ble det som tidligere nevnt, sammenslutning mellom A.I.L. Fram og Frol idrettslag. Laget var da igjen tilsluttet Fotballforbundet, og fotballen i laget fikk igjen litt oppsving, men

det varte ikke lenge før interessen for fotball igjen dalte, og siden 1948-49 har fotballavdelingen igjen vært nedlagt.

Imidlertid begynte da interessen å gå i retning av håndball, og det ble i årene fremover spilt håndball med både dame- og herrelag. Begge lag hevdet seg bra, og i 1955 var damelaget nr. 3 og herrelaget nr. 2 i serien. Senere tok aktiviteten i håndball av igjen. Det skyldes ikke mangel på interesse for sporten, men kun mangel på ledere. En må håpe at dette forhold snart retter på seg.

x-x-x-x

F R I I D R E T T

Fra ca. 1915 og utover ble det nok drevet endel friidrett på Rinnleiret, da mest i forbindelse med fotballtrening. Flere av skiløperne drev også i den tid med endel løping om sommeren og deltok når det ble arrangert stevner. Friidretten har alltid stått ganske sterkt i Frol idrettslag.

Laget hadde allerede i 30-årene en del meget gode utøvere. En merker seg at klubbrekordene både i tresteg og stav er så gamle som fra 1931, satt av Arvid Røstad, med henholdsvis 13,38 og 3.26. Rekorden i lengde er fra 1935, satt av Erling Røstad, 6,21. Andre gode utøvere fra den tid er Sverre Segtnan med bl.a. 52,42 i spyd. Nevnes kan også: Helge Haugskott, Olav Lian og Nils Reistad. Sverre Segtnan var kretsmester i 10-kamp senior 1933, Odd Aasenhus kretsmester i 10-kamp junior samme år. Helge Haugskott deltok i marsjkonkurranser, som i denne tiden var en populær sport. Han var en meget habil utøver i denne idrettsgren, og vant de fleste konkurranser han deltok i.

Stafettløping har det alltid vært stor interesse for i Frol idrettslag. Det er vel intet som binder idrettsungdommen sammen som lagidretten, og ingen lagidrett som krever så full og hel innsats av hver enkelt utøver som nettopp stafettløping. Svikter det hos en enkelt, så er hele laget "solgt".

Eidsbotten rundt og Fjellseterstafetten var populære stafetter. Fra friidrettsavdelingens møtebok kan en se at Frol i 1935 ble nr. 10 i Fjellseterstafetten. Formannen i friidrettsavdelingen skriver: "Til "Fjellseterstafetten" i T.heim vart det sendt lag. Det er 10 etappar i denne løypa, så det kneip med å få i nok mannskap. For å få fullt lag, måtte det takast med 4 så godt som uprøvde karar med lita øving. Laget hamna på 10 plass av 23 som var med i klassen, litt låkare enn venta. Men vi lærte så mykje vi skyndte det krevs grundig førebuing for å nå til-tops. Laget

startar neste år i eliteklassen, og må som mål setja seg å koma 5 plassar lengre fram."

Ja, laget startet i eliteklassen i 1936 og vart nr. 4!

Av enkelt-personer som hevdet seg godt i baneløp i tiden nu utover, var vel Tormod Lian og John Volden, de behersket alle distanser fra 800 - 5000 m meget godt.

I 1940 hevdet juniorene Sverre Nyberg, Erling Stubmo og Magne Lian seg godt. Så ble det liten eller ingen virksomhet i laget før i 1945.

Etter krigen kom friidretten snart i full gang igjen, en legger merke til at det da var opprettet utvalg for kvinneidrett, og det svake kjønn kom etter hvert sterkt med i idretten.

Av herrene som gjorde seg mest bemerket de første åra etter krigen var vel Erling Stubmo. Han var en meget god terrengløper, men gjorde det også godt på bane. Erling Stubmo var lagets første Norgesmester, idet han i 1947 ble mester i N.M. terreng B. I 1948 ble han nr. 2.

Laget hadde flere habile løpere på denne tiden. En merker seg at klubbrekordene både på 4x400 og 4x1500 meter er satt i 1948. Lagene bestod av, 4x400m: Sverre Brattli Odd Langeland, Erland Madsen og Erling Stubmo. På 4x1500 m: Ola Heir, O Langeland, E. Madsen og E. Stubmo.

Det skulle vel være en oppgave for dagens mannskap å pynte litt på disse rekordene snart.

Damelagets tid på 4x100 m. 54,7 sek. satt i 1950 står enda som kretsrekord. Dette laget bestod av: Johanne Venås, Randi Langås, Hildur Alstad og Sigrid Madsen. Fra 1950 og utover noen år må en vel si det var damene i laget som gjorde seg mest bemerket. Johanne Venås og Edel Leverås var vel de sterkeste. De deltok begge i Norgesmesterskap og Landskamper flere ganger og gjorde det svært godt.

Edel har tilsammen 9 Norgesmesterskap i kule, diskos og slengball. Hun har fremdeles Norgesrekorden i kule med 13,04 og i diskos med 42,29.

Det vil føre for langt og gå noe nærmere inn på det som har foregått de siste årene. En kan bare slå fast at det fremdeles arbeides meget godt i friidrettsavdelingen.

Laget har de siste årene deltatt i Hölmenkoll-stafetten med godt resultat, og jeg tror ikke det er noen som deltar i flere stafetter i Trøndelag enn Frol idrettslag.

Frol idrettslag var siste sommer overlatt N M. i Maraton, et arrangement som laget kom seg meget godt ifra. Lagets medlemmer gjorde der en stor innsats. Det gledeligste var vel at en av lagets medlemmer hadde mot til å melde seg på i dette krevende løp. Per Amdahl skuffet da heller ikke sine tilhengere, han løp meget godt, og tok 4 plass.

Nevnes kan også at laget i 1963 hadde 3 deltakere i B.mesterskapet i friidrett: Carsten Haugskott, Per Amdahl og Jostein Moksnes. I N.M. i skogsløp 4: P. Amdahl, Erik Lian, Jostein Moksnes og Rolf Thorsen.

Johnny Lien og Ove Haugskott er gode kastere i laget i dag.

Av de yngste kan nevnes: Harald Holthe, Steinar Flatås og Bjørn O. Nygård som meget lovende.

Jenter som har gjort en god innsats, er: Grethe Holthe, Sigrid Wold, Sigrun Røstad og Grethe Wold.

Det viser seg at det går godt når det bare er gode ledere. og det er friidrettsavdelingen i Frol idrettslag så heldig å ha i Andreas Eldnes.

x-x-x-x-x

Ø K O N O M I

For å drive et idrettslag trenges penger. Det er økonomien som i stor grad bestemmer hvor effektivt et lag kan drives. Frol idrettslag driver ingen idrettsgren som i det hele tatt kan føre noe inn i kassen, og laget har aldri hatt penger. Det er de aktive selv og lederne som må bære det meste av utgiftene.

For å ta et eksempel på hvordan det kan gjøres for å få det til å se ut som laget legger i noe til reiser, kan nevnes at et år laget hadde bestemt seg til å dra til Holmenkoll-stafetten, drev det om vinteren og våren snauhogst på et nydyrkingsfelt som dugnad. Arbeidspengene gikk da først om lagets kasse, men det var jo i realiteten hver enkelts arbeidsinntekt som betalte reisen.

De siste årene har laget hatt en årlig torgdag som en må si har gitt bra resultat. Noen utlodninger gjennom årene har også skaffet litt inntekter. Men som sagt, det er de aktives utlegg som hjelper til så ikke utgiftene blir større enn inntektene i regnskapet og det beviser bare at det er gleden av å drive sin idrett som veier mest.

x-x-x-x-x

I D R E T T S P L A S S

Spørsmålet om idrettsplass eller mangel på sådan har alltid vært like aktuelt i Frol. Fra 1910 og utover ble det drevet litt idrett i de forskjellige skolekretsene i bygda. Det var veier og egnede sletter som ble benyttet som plasser. Første plassen som ble benyttet når det var stevner o.l., var vel Rinnleiret. Det var også en liten plass ved Hegle skole og en enda mindre ved Breidablik

Idrettsungdommen mente det burde bli en plass mer sentralt i bygda, og Øvre Gran ble valgt som stedet. I 1935 kom arbeidet i gang på plassen der. Det ble utført som dugnad av lagets medlemmer. Plassen lå midt i skogen, så det var først rothugging, siden planering med hakke og spade, hest og bikkvogn. Det var mye arbeid med plassen, og bare små tilskudd å få. Krigen kom, og plassen ble ikke ferdig før i 1946-47.

Plassen ble da brukt i noen år, og det var et utmerket sted å drive trening på, men den var bl.a. så liten at det ikke var muligheter for løpebane der. Adkomsten var også dårlig, da det ikke var vei helt fram.

Laget begynte snart å se seg om etter andre, bedre egnede steder. Av protokollen kan en se at i 1948 var det forslag oppe om å undersøke om muligheter på Søgstad.

I 1950 var behandlet om kjøp av plass av Bragstad på Lysaker. I 1951 var laget tilbydd tomt til plass på Lykkens Prøve. I 1952 var spørsmålet oppe om å undersøke mulighetene for plass ved Leirabakken. I 1958 var den første kontakt med kommunen om plass ved skolen på Leira. Der kom en så langt at en ble enig med Frol kommun om anlegg av plass til felles benyttelse av skolen og idrettslaget. Arbeidet kom også i gang. Siden er det blitt kommunesammenslåing, arbeidet er innstilt, og plassen ligger som et brakkland.

Som en ser, har Frol idrettslag alltid arbeidet under kummerlige baneforhold, og en kan merke seg at formannen i friidrettsavdelingen i siste årsmelding skriver blant annet:

"Det største problemet for friidrettsutvalget har vært arrangementene for stevner. Utvalget ser det slik at dersom det ikke nå blir en bedring med baneforholdene, må en se bort fra bane-stevner til neste år."

x-x-x-x-x-x

Medlemstall i 1963 - 171

Formenn i Frol Skilag:

Knut Munkeby,

P.A. Røstad,

Hans Holberg,

Nils Heierås,

Johannes Slaatsve,

Fredrik Okkenhaug,

Tormod Okkenhaug,

Ole J. Kløvjan,

Alfred Volan,

Fridtjof Ertsås,

Pål Venås,

Monrad Lian,

Johannes Matberg.

Sverre Segtnan.

Formenn i Frol idrettslag:

1946 Andreas Veie,

1948 Paul Troseth,

1949 Kjell Segtnan,

1951 Sverre Johansen,

1952 Johannes Munkeby,

1954 Gunnar Alstad,

1955 Jarl Munkeby,

1956 Per Hammer,

1960 Per Amdahl,

1963 Ottar Indgård.

x-x-x-x-x-x